

Pritožba, ki jo je 2. aprila 2021 vložila Evropska investicijska banka zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 27. januarja 2021 v zadevi T-9/19, ClientEarth/EIB

(Zadeva C-212/21 P)

(2021/C 217/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska investicijska banka (EIB) (zastopniki: T. Gilliams, G. Faedo in K. Carr, agenti)

Drugi stranki v postopku: ClientEarth, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je pritožba dopustna in utemeljena;
- izpodbijano sodbo, kot izhaja iz izreka, v celoti razveljavi;
- če Sodišče meni, da stanje postopka to dovoljuje, zavrne tožbo;
- organizaciji ClientEarth naloži plačilo stroškov obeh strank v zvezi s pritožbenim postopkom in postopkom na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri razloge.

Prvič, z izpodbijano sodbo je bilo napačno ugotovljeno, da je obramba EIB glede njene neodvisnosti na področju njenih finančnih transakcij nedopustna. Splošno sodišče ni upoštevalo določb primarnega prava EU, ki so podlaga za obrambo EIB, napačno je uporabilo obveznost obrazložitve in izkrivilo odgovor EIB na zahtevo organizacije ClientEarth za notranjo revizijo na podlagi 10. člena Aarhuške uredbe⁽¹⁾. Zato je Splošno sodišče napačno razlagalo opredelitev „upravnega akta“ v skladu s členom 2(1)(g) Aarhuške uredbe.

Drugič, z izpodbijano sodbo je bilo napačno razsojeno, da resolucija, ki jo je 12. aprila 2018 sprejel svet direktorjev EIB in s katero je bil odobren predlog za financiranje projekta izgradnje elektrarne na biomaso v Curtisu (Španija), pomeni upravni akt, ki ima „pravno zavezujoče in zunanje učinke“ v smislu člena 2(1)(g) Aarhuške uredbe. Splošno sodišče je kršilo načelo primarnosti primarnega prava EU nad sekundarnim pravom EU in mednarodnimi sporazumi, ni upoštevalo členov 271 (c) in 263(4) PDEU ter napačno uporabilo člen 263 PDEU.

Tretjič, z izpodbijano sodbo je bilo napačno razsojeno, da resolucija sveta direktorjev EIB z dne 12. aprila 2018 pomeni upravni akt, „sprejet v skladu z okoljskim pravom“ v smislu člena 2(1)(g) Aarhuške uredbe. Splošno sodišče je napačno razlagalo opredelitev iz člena 2(1)(f) Aarhuške uredbe, ni ugotovilo pravilne pravne podlage za sporno resolucijo in je Aarhuško uredbo glede na Aarhuško konvencijo neskladno razlagalo.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).